

Rebe for, hvorfor jeg ikke kan stemme med Regjeringen for det af den høitærede Premierminister stillede Forslag til denne Sag. Det er af Interesse for Sagen. Jeg anseer denne Sag for at være den vigtigste, der har været under Forhandling i dette Thing i al den Tid, Rigsdagen har bestaaet, og jeg anseer den for den vigtigste for Staten i sin Heelshed. Derfom man gik ind paa det Endringsforslag, der nu er kommet frem, saa vilde Følgen deraf være, at Sagen, da der var gjort Forandring i de af det andet Thing vedtagne Beslutninger, maatte gaae tilbage til det andet Thing, og det er tvivlsomt, hvad Resultat der deraf vilde komme ud; jeg skal ikke indlade mig paa at bedømme dette, men i alle Tilfælde vilde Tiden gaae betydeligt hen der ved, og det er at formode efter den Tid, denne Rigsdagsforsamling har været, at der ikke er megen Tid tilovers, og at man ikke kan afsee saa megen Tid, som der vilde medgaae, naar denne Sag blev gjentagende sendt frem og tilbage. Derfom dette Thing derimod gaaer ind paa Folkethingets Beslutninger, saa er der en Rigsdagsbeslutning, der foreligger; begge Thing ere enige; der er da kommet et Resultat ud af de Forhandlinger, der have fundet Sted, og det staaer da i Regjeringens Magt at overvæle Sagen i den Tid, der ligger imellem denne og den næste Rigsdagssession, og see, om den dog muligen kunde finde sig besøiet til at slutte sig til Rigsdagens Beslutninger. Sagen vilde derefter paa en følgende Rigsdag, paa den Basis, som nu her maatte blive vedtagen — forudsat at Regjeringen gik over til den — kunne blive bragt et Stadium videre frem, og da var en anden Rigsdagsbeslutning tagen, overensstemmende med den nærværende, og derefter kunde man da lade den gaae over til den tredje Rigsdag. Gaaer Sagen derimod tilbage herfra til det andet Thing, og det andet Thing ikke maatte finde sig besøiet til at gaae ind paa de her forandrede Beslutninger, forudsat, at de af dette Thing blive vedtagne i Overensstemmelse med den høitærede Premierministers Amendement, saa vil Følgen deraf let blive, at den Rigsdag, der nu er samlet, ingen endelig overensstemmende Beslutning faaer

taget, og at Forhandlingerne og Alt, hvad der er passeret i denne Sag, bliver spildt, saa at man maa begynde Forhandlingerne forfra, og det endelige Resultat, den tredje Rigsdagsbeslutning, saaledes blive udsat længere ind i Fremtiden, omtrent et Aar længere, end der ellers vil kunne medgaae. Dette er Grunden, hvorfor jeg ikke kan slutte mig til den ærede Premierministers Forslag, idet jeg netop ønsker, at Regjeringen skal have de frieste Hænder, som det er muligt, til efter den modneste Overveelse at afgjøre, om den ikke er vel tjent med inden næste Rigsdag at slutte sig til den nuværende Rigsdagsbeslutning, og paa denne Maade at fremme Sagen, og saaledes Sagen føres til et muligt lykkeligt Udfald.

I Henseende til Realiteten, saa maa jeg, da jeg nu engang har reist mig, udtrykkelig udtale, at det er ikke mere end en rejsfærdig Fordring af den danske Rigsdag, — ikke at den vil have Indflydelse paa Fællessforsætningen; thi dertil er den vistnok ikke berettiget — men at den maa vide, hvad den faaer istedetfor det, den opgiver, og altsaa ogsaa af Hensyn til Realiteten troer jeg, at det ikke alene er billigt, men ogsaa rejsfærdigt, at Rigsdagen, for inden den endelige Beslutning tages, bliver bekendt med, hvad der skal træde istedetfor det, den opgiver.

Da Ingen videre ønskede at ytre sig, gik man over til Afstemning, hvorved

1) Forslagets § 1 (See Anhang under Nr. CLXIII, Sp. 767) eenstemmigt vedtoges med 42 Stemmer.

2) Forslag af Premierministeren til § 5:

At § 5 udgaaer, og at i sammes Sted indsættes følgende Bestemmelse:

„Ved Lov fastsættes, naar nærværende Grundlovsbestemmelser skulle træde i Kraft.“

blev ved Rayneopraab, som var forlangt af følgende Medlemmer: P. Hansen, J. Christensen, Nørgaard, Drejer, J. Petersen, P. C.